

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio Decalogi Duabus distincta partibus

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitæte, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Causa negandi alimenta, & exhæredandi, num. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

Pater filio spurio, vel naturali.

6. Quæres secundò; an ejusmodi alimenta debeat pater, etiam filijs spurij, quales sunt ex damnato congressu geniti, puta incestu, adulterio, sacri-legio, quibus pater prohibetur aliquid causa mortis donare, vel relinquere? quod certè, præter cætera, factum est, ne legitimis hæredibus decrescat hæreditas. Respondeo, debere, *m* nam licet leges civiles etiam alimenta videantur prohibere, tamen quoad hæc sunt correctæ à jure Canonico, cum sit de jure naturæ, ut pater aliat filium, quacunque tandem ratione ab ipso sit genitus. Hinc sequitur, *n* patrem posse, imo & debere relinquere filio spurio alimenta proportionata suo statui; & filia spuria similem dotem (hæc enim succedis loco alimentorum) constituere, non solum ex bonis patrimonialibus, sed etiam ex fructibus reddituum Ecclesiæ: à patre perceptis; dotem, inquam, alimentis respondentem; si enim excedat, non potest, nam propterea ejusmodi excessum tum filia spuria, tum ejusdem maritus restituere, etiam ante judicis sententiam, legitimis hæredibus (nisi forte ipsi libere remittant) obligabitur. Vide hæc diligenter disputata apud Molinam, q Sanchez, r Azor, Fagundez, t ubi invenies hanc doctrinam non esse contra constitutiones Pij V. qui videtur spurij prohibere etiam alimenta, nam in elligit, quando aliunde ali possunt.

l Laym. l. 3. tr. 3. p. 3. c. 17. n. 4.

m Mol. Azor. Sanc. max cit. r Sanc. in conf. t. 2. l. 4. c. 3. dub. 34. & 36. o Azor. p. 2. l. 2. c. 12. q. 4. q Molina de just. tr. 2. dis. 168. versu in. r Sanc. l. c. dub. 39. & lib. 4. de marr. d. 26. d. n. 20. & diff. 28. nu. 32. f Azor. l. t. & a c. 8. r Fagundez, lib. 4. in decal. c. 1. a nu. 6.

7. De filiis naturalibus, qui illi sunt, qui generantur ex copula, nec approbata, nec reprobata jure civili, hic non meminimus; ijs enim certum est, non posse patrem alimenta denegare, imo posse, deficientibus filijs legitimis, omnia bona sua donare, vel relinquere, ut fusi Doctores, *tt* ex lege Sanc. t. 2. confil. lib. 4. c. 7. dub. 16. 7. & 18. alijsq. ab ipso cit.

Causa negandi alimenta, & exheredandi &c.

8. Quæres tertio: potestne licitè aliquando parens alimenta negare filio? Respondeo, posse, *n* quando scilicet adest aliqua ex causis, ex quibus jure pater filium exheredare valet, etiam legitimam eidem negando: nam ex iisdem valebit alimenta negare, filiaque dotem non constituere; quæ eadem causæ faciunt, ut filius patri alimenta negare licite possit. Ratio horum tangetur mox. Hæc autem causæ quatuordecim fere numerantur in legibus; *x* si filius (intellige etiam de filiam, imo & nepotes, respectu avorum) manus graviter in patrem iniiciat: si contumelia gravi afficiat: si accuset, extra casum proditoris Patris, vel Principis: si cum maleficiis se inter-

se intermisceat : si infidietur vitæ patris : si patris uxorem, hoc est, novercam violet : si in iudicium deferat patrem, cum ejusdem gravi detrimento : si requisitus à patre incluso filius (non autem filia) illum non adjuvet : si prohibeat patrem testari : si histrionicam, vel gladiatoriam exerceat, quando pater non est ejusdem artis : si patre offerente dotem & nuptias, filia minor viginti quinque annis luxuriose viveat : si parentis forte furiosi curam filius negligat : si eundem captivum non redimat, cum possit : si fiat hæreticus, patre existente Catholico. *

u Bonacin. t. 2. d. 4. in 4. decal. præcept. unic. a. p. 6. §. 3. n. 1. Covar. Molina, Sanchez. alijq. passim apud eundem Bonac. x Authen. ut cum de Appell. cognos. §. causas autem. a Bonac. l. 1. addit aliam causam, id est si filius dilapidaverit bona patris, Azor. l. 1. c. 3. q. 6. vide Authen. cit.

9. Sed insurgunt duæ difficultates : prima : an quando parentes exhæredare possunt filium, unde & licite negare alimenta, id intelligatur de omnibus, hoc est, etiam de necessarijs ad vitam sustentandam ? Respondeo, ita intelligi docet Molina, b quia tunc filius ob suam ingratitude non habetur amplius pro tali, solum igitur, perinde ac ceteri proximi in extrema necessitate, erit adjuvandus.

b Uterque Molina apud Sanchez. l. 4. matr. d. 26. n. 7. alijq.

Non ita intelligi, sed patrem teneri hæc necessaria alimenta præstare, docet Covarruvias, e quia esse physicum, filij, inquit, non amittitur, atque adeo

semper in patre aliqua major obligatio residet, quam in alijs. Vtraque sententia est probabilis ; hanc ut probabiliorem, & certè magis piam libentius amplector.

e Covarru. apud eund. Sanc.

10. Secunda difficultas : an possit exhæredari filius, atque à dictis alimentis expelli, si committat contra patrem aliquod peccatum simile vel majus ijs, quæ dicta sunt ? Respondeo : negant d plerique, nam in authentica dicitur, ut præter causas numeratas, nulli liceat ex alia lege alias ingratitude causas opponere. Concedunt nonnulli : e si enim pater exhæredationem filijs potest intentare, propter minora peccata, poterit propter æqualia, & multo magis propter majora : legem enim ad similia trahi posse, præsertim cum similis causa aut gravior existat, tacetur Azor. f Vtraque sententia in conscientia probabilis esto, etsi apud Iuristas prior habeatur probabilior.

d Molin. t. 1. de just. tr. 2. d. 176. alijq. apud eund. e Clarus, Covar. Reginald. apud Bonac. t. 1. circa 4. decal. præcept. d. 4. q. unica p. 6. §. 3. num. 2. alijq. apud Molin. cit. vers. dubium dicitur inde est. f Azor. p. 2. l. 1. c. 19. qu. 6. vers. Duo hic merito.

Habens patrem & filium à quo alendus ?

11. Quæres quartò : quid sentiamus de patre, quem Patratus appellant Latini, à quonam erit alendus ? Pater patratus est ille, qui filio gaudet